У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 74125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 17. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 27-го СІЧНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 27, 1970 No. 17. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 26 січня 1970

В АМЕРИЦІ

В СПРАВІ ВБИВСТВА РОДИНИ ЯБЛОНСЬКИХ агенти ЕфБіАй шукають того, або тих, хто фінансував вбивників, які перед самим новим роком вбили одного з провідників Спілки вуглекопів Джозефа Яблонського, його жінку Марґарету та доньку Шарлотту. Всі три злочинці сидять з тюрмі, їм всім визначена кавція в сумі 775,000 дол. якої ні один із них не може скласти. ЕфБіАй не подає ніяких вісток про хід слідства. Здогадуються, що один з арештованих співпрацює з поліцією, бо вже на ріці Мононґагела за допомогою сильного магнета знайшли зброю, яку туди мав кинути злочинець. Попри цю ріку треба їхати автом до дому Яблонських. Адвокати Яблонського здогадуються, що плян вбити Ябланського виник вже в липні 1969. Його вбили аж у грудні, як гадають, наймлені злочинці.

СЕНАТ БІЛЬШІСТЮ 73-ОХ ГОЛОСІВ до одного схвалив зміну федерального закону, який вможливить успішніше поборювати організовані різними Мафіями злочини. Це перший законопроєкт більшої ваги, схвалений цією сесією. В ньому узглядненi пропозиції президента Ніксона, які він зробив у Зверненні до Конґресу ще в квітні 1969 р. Федеральні суди мали б більшу юрисдикцію з поборюванні ґенґстерів та могли б успішніше слідкувати за організованими злочинами. Свідки, які виявлять злочини, мали б імунітет і не були б наражені на помсту злочинців. Головний прокуратор Джан Н. Мітчелл ґратулював Сенатові, який схвалив цей законопроєкт.

СЕКРЕТНА ОРГАНІЗАЦІЯ „МАФІЯ", яка керує організованими злочинами, з яких має деколи й мільйонові прибутки, знайшла доступ навіть до такої „закритої" для суспільства інституції, як Федеральне Бюро Інвестиґацій. „Мафія", як тепер виявляється під час переслухань в справі найновіших злочинів в Нюарку, Н. Дж., знала в 1963 році зсі запроєктовані акції ЕфБіАй 6 місяців перед „зрадою" таємниць її членом, який покинув був „Мафію", та повідомив ЕфБіАй про її злочини. Яким способом „Мафія" мала вісті про те, що ділялося в ЕфБіАй — досі невідомо, бо не знайдено слідів, хто міг би виявляти злочинцям урядові тайни.

НАЙВИЩИЙ СУД В ІЗРАЇЛІ ВИРІШИВ, що „жидом є той, хто себе подає за жида" і що таким чином треба вважати за жидів дітей з мішаних подруж, мати яких не була жидівкою. Це рішення Найвищого Суду признало рацію ізраїльському високому старшині Беньямінові Шаліттові, який хотів зареєструвати в Ізраїлі своїх двоє дітей, що їх має з своєю дружиною англійкою. Ортодоксійні жидівські кола дуже невдоволені і стривожені тим судовим рішенням, яке виразно розмежовує мойсеєве віровизнання від жидівської національности.

У СВІТІ

УРЯД В НІГЕРІЇ ЗАПЕВНИВ американського амбасадора в Лягосі, що Ніґерія „з приємністю" привітає відвідини державного секретаря Віллляма Роджерса 20 лютого ц. р., коли він прибуде туди у ході своєї подорожі до 9-ох африканських держав. Ще в п'ятницю мин. тижня чоловий ніґерський щоденник уважав відвідини Роджерса за „небажані", закинувши Америці неприхильну супроти Ніґерії політику. До Ніґерії наспіває вже масова американська допомога. В цьому тижні десятки американських вантажних авт, „джіпів" і гелікоптерів довозитимуть допомогу на територію недавніх боїв в Біяфрі. Ніґерський уряд відкликав з тієї території дивізію, яка грабувала переможених біяфрійців, і пересунув туди іншу, здисципліновану дивізію.

У ЛОНДОНІ ВІДБУЛАСЯ наприкінці мин. тижня конференція британського і французького міністрів закордонних справ, Майкела Стюарта і Моріса Шумана, на якій названі міністри і їх найближчі співробітники обмірковували не тільки проблеми, які безпосередньо цікавлять ті дві держави, як переговори про приступлення Британії до Спільного Господарського Ринку, політична майбутність Европи й будова спільними коштами й техніками тунелю під каналом Ля Манш, але й справи Близького Сходу, ситуації з Ніґерії і т. п. Ця конференція мала на цілі поправити відносини між Британією і Францією, які були дуже зіпсувались за урядування у Франції президента де Голля.

СОВЄТСЬКИЙ АМБАСАДОР В ОН ЯКІВ МАЛИК НЕ ВДОВОЛЕНИЙ двома точками в американському проєкті замирення між Ізраїлем і арабами: щоб арабські держави зобов'язались прикоротити терористично - партизанську дію арабських екстремних організацій і щоб детайлі замирення були виготовлені у безпосередніх переговорах між Ізраїлем і арабами. Названий представник СССР на нараді „чотирьох великих" в минулу п'ятницю в Ню Йорку твердив, що це неприйнятливі й невикональні вимоги. Але він погодився, щоб 2 лютого ц. р. продовжувати наради „чотирьох великих".

СОВЄТСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „ЗА РУБЄЖОМ" ЗАКИНУВ Америці, що вона під'юджує Комуністичний Китай проти Совєтського Союзу і що відновлення американсько-китайських розмов на амбасадорському рівні у Варшаві має власне на цілі погіршити китайсько - совєтські відносини. Водночас московське радіо „пригадувало" китайським комуністам колишню совєтсько - китайську приязнь і факт, що багато найвидатніших китайських комуністичних техніків завдячують своє знання Совєтам. Знову ж китайське радіо з Пейпінґу таврувало подорожі видатних американських мужів за кордон, як намагання здобути закордонні ринки для американського експорту, щоб із осягнених зисків вести „імперіялістичні" війни.

Помер Стефан Хом'як, кол. секретар 146-го Відділу УНСоюзу в Дітройті

Головна Канцелярія одержала повідомлення від секретаря 146-го Відділу п. Г. Корбяка з Дітройту, що там помер 19-го січня ц. р. на 77-му році життя бл. п. Стефан Хом'як, довголітній союзовий діяч та колишній секретар 146-го Відділу, Т-ва ім. Івана Франка. Покійний займав ряд різних постів в уряді цього Відділу, в тому 25 років виконував він обов'язки секретаря Відділу. Походив зі села Серники, бібрецького повіту. Став членом УНСоюзу в 1922-му році залишив у смутку дружину Агафію, синів Миколу і Михайла, дочку Марію зам. Дороженко, та трьох внуків. Похоронено цього довголітнього союзового діяча 24-го січня з української католицької церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку на цвинтарі Оливної Гори в Дітройті.

До Америки прибув британський прем'єр Вільсон на нараду з през. Ніксоном

Вашингтон. — На понеділок 26 січня був передбачений прилет британського прем'єра Гаролда Вільсона, з столиці Канади Оттави, яку він відвідав в минулу неділю. Перед його відлетом з лондонського летовища — 1.000 противоєнних довговолосих юнаків демонстрували перед резиденцією Вільсона. 10 осіб арештовано за заколочення публічного спокою, при чому три поліціянти були потурбовані. Прем'єр Гаролд Вільсон мав у пляні зупинитися в Ню Йорку, щоб просто з летовища поїхати до міської ради з формальними відвідинами до посадника Джана Ліндзі, а після того поїхати на нараду з генеральним секретарем Об'єднаних Націй У Тантом. Того самого дня він мав відлетіти до Вашинґтону. Нарада прем'єра Гаролда Вільсона з президентом Ніксоном охопить — за твердженням преси — такі справи, як Близький Схід, і — зокрема — рішення Франції передати 100 джетів Лібії, — ситуація в Ніґерії, американсько-совєтські переговори про припинення перегонів у зброєнні, справа вступу Британії до Европейської Економічної Спільноти, справа дальшої політики НАТО. заходи Західньої Німеччини щодо поправи відносин СССР і сателітами та ін.

Проєкт Ніксонової реформи добродійности натрапляє на критику

Вашинґтон. — Фахівці з Палатній Комісії Способів і Засобів, яку очолює конґресмен демократ з Аркенсо Вілбур Д. Міллс, проаналізувавши той проєкт реформи добродійности, який запропонував президент Ніксон, і ствердили, що здійснення цього проєкту могло б спричиняти розбиття родин, які дістають допомогу з добродійних фондів, і змушувати деякі родини купувати не конче потрібні предмети, щоб зменшити свої прибутки. Президентів проєкт допомоги вбогим родинам із малим прибутком має на цілі спричинити те, щоб батьки не покидали жінок і дітей, але критики цієї нової програми підкреслюють те що деякі батьки уважатимуть за корисніше не працювати і покинути родину, яка зможе жити з добродійних фондів. Фахівці з Палатної Комісії вказують на ще інші неточності в стилізації урядової пропозиції. Демократи не хочуть, щоб Конґрес прийняв урядовий проєкт в цій справі, тому вони стараттимуться внести свої проєкти в справі поборювання вбогости.

Приготовуються перемогти вето Президента проти більших видатків на шкільництво

Вашинґтон. — До Вашинґтону прибули сотки т. зв. „лаббіістів", які мають намовляти конґресменів і сенаторів, щоб перемогти більшість двох третіх голосів вето президента Ніксона, яке він обіцяв поставити проти схвалення Конґресом законопроєкту про видатки на потреби Департаментів Праці та Здоров'я Освіти й Добродійности. Ніксон є проти схвалення суми 19.7 більйона долярів для цих Департаментів тому, що там є на 1.1 більйона долярів більша сума на допомогу школам від тієї позиції, яку Уряд був запропонував. Президент уважає, що ця збільшена сума на видатки школам є „інфляційна", це значить буде обезцінювати доляр. Преса принесла вістку, що Президент відклав на кілька днів пресову конференцію, яка була запляновaна на понеділок, бо хоче мати більше часу на умотивування свого вето. До столиці прибули не „фахові" лаббіісти, тільки представники шкільництва, зорганізованого робітництва і шкільної адміністрації. Вони відвідали непевних конґресменів та намовляли їх, щоб голосували проти Президентового вето. В Сенаті є поважна більшість для переможення вето, в Палаті немa такої певности.

Річні Збори УНДому в Джерзі Сити вибрали Адама Тизя на голову, пожертвували $1,000 для українців в Юґославії

Джерзі Сити. — В неділю 25-го січня по полудні тут відбулися річні загальні збори Українського Народного Дому, в результаті яких обрано нову Дирекцію з Адамом Тизьом на чолі та схвалено виасиґнувати 1,000 дол. на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Юґославії. Річні збори, що їх попередили місячні, відкрив дотеперішній голова Іван Бервецький, вітаючи майже півтори сотні приявних членів, що становили чи не найкращу репрезентацію всіх прошарків цієї Громади: давніх і новіших поселенців та бодай три вже народжені в Америці генерації. Після вибору президії зборів та затвердження порядку нарад, коротко звітували голова Іван Бервецький, заступник голови П. Ляхоцький, український секретар Микола Петришин і англійська секретарка Меланія Мілянович та скарбник п. Ярмола і три члени Контрольної Комісії: Володимир Білик, Ольга Тизьо та Сем Бараник. Із касового звіту виходило, що Народний Дім мав у 1969 році 113,791.03 дол. прибутків та 100,810.26 видатків, включно із деякими поважнішими закупами. Разом із фондами з минулих років, УНДім має тепер зложених на відсотки в банках 50,471.07 дол., крім, очевидно, в цілості виплаченого нового дому, що служить цілій громаді, зокрема молоді. Після дебат над звітами обрано нову Дирекцію в складі: А. Тизьо — голова, В. Жарський — заступник голови, М. Петришин — рекордовий секретар та В. Ярмола — фінансовий секретар. Контрольна Комісія: М. Вархол, А. Данько, В. Семчишин, Ольга Тизьо та М. Жук. Директори: Й. Балутинський, М. Мілянович, І. Фриц, В. Ґела, А. Стайн, Н. Боднарчук, С. Чуйко, П. Ляхоцький, М. Попович, С. Микитюк, Н. Шеремета та Д. Вох. Почесним членом Дирекції та її дорадником є суддя Марсел Вагнер. Раніше на заклик Меланії Мілянович та на пропозицію Миколи Петришина, піддержану дотеперішнім головою Іваном Бервецьким, схвалено виасиґнувати 1,000 дол. на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Юґославії, пересилаючи цю пожертву через ЗУАДКомітет. Зборами проводили ред. А. Драган, як предсідник, і п. Іван Цьолко, як секретар. Закінчено збори співом „Ще не вмерла".

Німецький канцлер прилетів до Берліну на нараду з альянтами

Берлін. — Західньо-німецький канцлер Віллі Брандт прилетів в минулу неділю до Західнього Берліну на нараду з трьома альянтськими командантами трьох зон у тому місті у зв'язку з новими шиканами, що їх східньо-німецькі комуністи застосували супроти цього наземного комунікаційного руху між Західнім Берліном та Західньою Німеччиною, від якої Берлін відмежований 110-миленою смугою під комуністичним правлінням. Східня Німеччина застосувала ті репресії у відповіді на засідання різних комісій західньо-німецького парляменту у Західньому Берліні. Східньо - німецька комуністична преса назвала теж „провокацією" подорож Віллі Брандта до Західнього Берліну, стоячи віддавна на становищі, що Західній Берлін — це цілком окрема адміністраційно - політична одиниця, не пов'язана з Німецькою Федеративною Республікою (Західньою Німеччиною). Однак канцлер Віллі Брандт, який був посадником Західнього Берліну в рр. 1957-1967, назвав ті докази невдоволення східньо-німецьких комуністів „пропаґандою" та висловив переконання, що вони не перешкодять переговорам між двома частинами поділеної Німеччини.

СССР обвинувачує Ватикан у „постачанні зброї" Біяфрі

Московські газети і за ними так зв. республіканські, в тому й „Радянська Україна" з 20 січня, опублікували великі повідомлення під наг. „Кінець операції „Біяфра", беручи саму назву злікзідованої держави в лапки. У тих повідомленнях твердиться, що 10-мільйоновий народ Убу виступив проти федерального уряду Ніґерії не заради самозахисту та здійснення права кожного народу на власне державне життя, а що це була „афера" міжнародного капіталу. При тому, обвинувачується уряд ЗСА, Зах. Німеччини і навіть Ватикану у збройній допомозі Біяфрі. напр.: „На постачиків зброї сепаратистам перетворилась католицька благодійна організація „Карітас". Мабуть у Ватикані вирішили „рятувати" християнство від мусульманської „пошесті". Про ролю ЗСА, які нічого не робили для того, щоб підтримати незалежну Біяфру, совєтська преса твердить: „Розраховуючи, що завдяки поставкам зброї через Ґабон і Берег Слонової Кості сепаратистам пощастить зстояти, ЗСА поспішили закріпити позиції у „Біяфрі". Совєтські газети заявляють відверто про те, що СССР втручався в справи Ніґерії — Біяфри: „СССР завжди послідовно виступав на підтримку суверенітету, цілости території Ніґерії. Глава федерального уряду Ґавон, приймаючи в день перемоги над „Біяфрою" совєтського посла в Лаґосі, висловив щиру подяку урядові й народові нашої країни, які підтримали Ніґерію у важкий для неї час". Так колоніяльний СССР допоміг зберегти цілість колоніяльної імперської Ніґерії в Африці.

Роковини 22 січня відзначено в Торонті вивішенням українського прапору на міській ратуші

Торонто. — Для відзначення роковин самостійности й соборности України, посадник Торонта, В. Денісон, проголосив окремою проклямацією з 19 січня ц.р. Український тиждень у Торонті від 19 до 25 січня 1970 р. На ратуші Торонта повівав український національний прапор, що його представники української громади під проводом голови Відділу КУК д-ра О. Бойка, передали на авдієнції у посадника міста 15 січня ц.р. Прапор перебрав заступник посадника О'Данагю, від українців промовляв інж. Б. Максимець. Приявний був член Міської Ради — українець В. Бойчук, від молоді були пластунки-розвідчиці Роксоляна Ільницька і Богдана Дума. Були теж представники „Гомону України" і „Нового Шляху". Концерт для відзначення Актів самостійности і соборности України відбувся у неділю, 25 січня ц.р. о год. 3:30 в Мессі Гол.

Головна Управа „Самопомочі" відбула чергові наради

СХВАЛЕНО $1,000 ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В ЮГОСЛАВІЇ І $500 ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В ПОЛЬЩІ.

Ню Йорк, Н.Й. — В четвер, 15 січня ц.р. відбулися тут перші в цьому новому році наради Головної Управи ОУА „Самопоміч" у власному домі при Другій евню. Наради відкрив і ними проводив голова Централі Степан Спринський в год. 6:30 вечером, вітаючи присутніх з Новим Роком та новими завданнями, які тяготіють на Головній Управі. В нарадах взяли участь члени Головної Управи, голови Контрольної Комісії і Товариського Суду: С. Спринський, мґр Е. Лозинський, д-р В. Палідвор, мґр Б. Ластовецький, інж. М. Пінковський, інж. Р. Раковський, Л. Пришляк, інж. І. Гурик, д-р В. Савчак, проф. М. Цяпка, мґр. Р. Гуглевич, п-і С. Бартко. По відчитанні протоколу секретарем д-ром В. Палідвором, звітували поодинокі члени Управи. Мимо того, що в звітовому році посилено організаційні поїздки, контакти з Відділами і працю в Головній Канцелярії, та як у попередньому 1968 році витрачено з адміністративного фонду 4,676.00 дол., то в 1969 році лише 2,306.00 дол. З власного дому був прихід 11,242.00 дол., по покритті адміністративних витрат і сплаті гіпотеки залишилося 669.00 дол. Дім вартости 70,000 дол. сплачується згідно з устійненими умовами і на день звіту, 31 грудня 1969 р. залишилося ще обтяжень 36.617.00 дол. В загальному приходи в році 1969 виносили 17,627.00 дол., а по покритті всіх витрат в касі залишилося 2,274.00 дол., разом з контом КоДУС-у і контом дому. Зокрема обговорено Зеленосвяточну збірку для потребуючих, яка в 1969 р. принесла суму 1.709.00 дол. Перед у збірці ведуть Філядельфія і Ню Йорк. Ще напливають збіркові листи і зібрана готівка, тому докладний звіт буде поданий до загального відома по остаточному замкненні в місяці лютому. По обговоренні трагічної ситуації українців в Юґославії після землетрусу та невідрадного становища наших людей у Польщі, призначено зі збірки 1,000.00 дол. для Юґославії, члени Головної Управи зложили

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ В НЮ ДЖЕРЗІ

Трентон, Н. Дж. — У четвер, 22-го січня, точно у 52-гу річницю проголошення незалежности Української Народної Республіки, новообраний губернатор Ню Джерзі Вілліям Т. Кейгіл підписав і проголосив проклямацію „Дня Української Незалежности" в цьому стейті, відзначаючи в той спосіб ці світлі роковини української волі та заохочуючи цим українців і їх американських співгромадян стейту, щоб продовжували змагання за здійснення січневого ідеалу. Підписану губернатором Кейгілем проклямацію передано українській делеґації в стейтовому капітолі, що й видно на цій знимці. На фото (зліва): голова виборчої організації „Американські Українці за Кейгіла" Андрій Кейбіда, секретар тієї організації п. Іван Галій, голова Координаційної Ради Відділів УККА в Ню Джерзі інж. Дмитро Демидюк, перший віце-президент Крайової Української Республіканської Федерації і голова Ради Української Республіканської Асоціяції Ню Джерзі, касир в Екзекутиві УККА та головний касир УНСоюзу дир. Петро Пуцило, секретар губернатора Кейгіла Дейвід Джансон, репрезентант Т-ва Укранських Лікарів Північної Америки д-р Степан Ворох та діяч-піонер Луціян Шевалє, директор виборчої кампанії для Кейгіла з рамени Асоціяції Українських Республіканців у південних повітах. Немає на фотознимці голови стейтової Асоціяції Українських Республіканців п. Мирона Леськова, який тепер видужує після операції.

Тисяча осіб, між ними сотні молоді приявні на Січневій Академії в Ню Йорку

Ню Йорк. — В неділю 25 січня 1970 р. відбулася тут в залі Фешин Інституту, заходами Комітету Об'єднаних Українських Американських Організацій Великого Ню Йорку, Метрополітального Відділу УККА, урочиста Академія, присвячена 52-роковинам проголошення державної самостійности України. Вечір розпочався відіграванням американського і українського національних гимнів, що їх виконав на фортепіяні Тарас Левицький. Голова Комітету об'єднаних організацій адв. Роман Гуглевич формально відкрив Академію, після чого адв. Михайло Пізнак після короткого вступу відчитав текст проклямації „Дня Української Незалежности", що її проголосив на стейт Ню Йорк губернатор Нелсон Рокефеллер. Святочну промову виголосив проф. д-р Володимир Стойко, з такою провідною думкою, що тільки єдність понад ґенерації, партії і віровизнання може довести до осягнення найвищих прагнень нації. У другій частині вечора відбувся фестиваль української пісні і танку, при чому виконавцями були танковий мішаний ансамбль СУМА „Верховинці" під керівництвом Олега Ґензи і дівочий хор „Веснівка" з Торонта під керівництвом Квітки Зорич-Кондрацької. Кожний з тих ансамблів виступав тричі. Хор „Веснівка" проспівав 5 пісень українських композиторів, 5 пісень про поневолену Україну і 5 народних пісень та одну на наддаток. Танковий ансамбль О. СУМА. з Ню Йорку виконав танки „Привіт", „Гуцулка" і „Гопак". До танків грала оркестра Б. Гірняка, при фортепіяні був Т. Левицький. — акомпаніяторами „Веснівки" були Зеня Куцпета і Дозьо Біланюк. Оформленням сцени зайнявся Тиміш Шевчук. Після виконання програми на естраді з'явились всі виконавці, при чому керівникам обох ансамблів вручено квіти. Від імени Комітету д-р Ігор Соневицький подякував усім виконавцям. Закінчено вечір загальним відспіванням „Не пора". — Велику залю виповнили глядачі числом понад 1.000 осіб. Було багато молоді, яка голосно виявляла своє захоплення. — Того самого дня відбулися в усіх українських церквах в Ню Йорку Богослужби на інтенцію українського народу. На Богослужбі в церкві св. Юра при 7-ій вул., що її відправив о. д-р Сергій Фединяк, ЧСВВ, який виголосив теж патріотичну проповідь, співав хор „Веснівка". Приявними були молодечі й комбантантські організації з прапорами.

Роковини 22 Січня відзначено у Філядельфії Святковою Академією з великою участю молоді

Філядельфія (О. Л-й). — В суботу 24 січня о 7-ій год. вечора тут в залі школи ім. В. Френкліна відбулася Святкова Академія для відзначення Незалежности й Соборности України. Започатковано Академію американським гимном, що його відіграла акомпаніяторка хору „Прометей" п-ні Ірина Чума. Відкрив Академію, яка відбулася при вщерть виповненій залі, вступним словом голова Філядельфійського Відділу УККА проф. д-р Богдан Гнатюк. Після промови д-ра Гнатюка проведено урочистий апель з участю комбатантів, кол. вояків Дивізії і членів молодечих організацій Студ. Громади, Пласту, СУМА й ОДУМ. Під час апелю студент-пластун Микола Куліш прочитав Четвертий Універсал, студентка Христя Швед — Акт Злуки і Роман Петик — проклямацію проголошення Дня Незалежности, підписану посадником міста Філядельфії. Проклямацію губернатора Пенсильвенії про встановлення Українського Дня в цьому стейті відчитав заступник губернатора Реймонд Бродерик, якого представив голова Українського Республіканськ-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ідеалізм і життьові потреби

Члени з'єднаних палат Конгресу 28 разів переривали оплесками промову президента Ричарда Ніксона Про Стан Унії, виголошену в четвер 22 січня ц. р. Коли прийняти навіть, що половину тих оплесків треба приписати тільки його республіканським однодумцям, то все ж його виступ надзвичайно тепло і прихильно прийнято в Конгресі. Коли Ніксон входив на залю — об'єднані Палати привітали його двохвилинними оплесками, — коли на галерею ввійшла його дружина — всі присутні вставанням з місць і оплесками виявили їй свою пошану і прихильність. Ці ніби формальні зовнішні прояви характеристичні для внутрішньої політичної ситуації в Америці: Ричард Ніксон, який ще за своєї передвиборчої кампанії у 1968 році був контроверсійною постаттю, що мала палких зволенників і завзятих противників, зумів протягом одного року свого урядування настільки прихилити собі настрої народу, що — за вислідами найбільшого американського опитового бюра — він стоїть нині на першому місці серед найпопулярніших американців.

Виступ Президента стосувався здебільша внутрішніх проблем, бо міжнародним проблемам Ніксон присвятить у найближчій майбутності окреме звернення. А втім, на перше місце він поставив таки ту проблему, яка найтісніше пов'язана з закордонною політикою: мир. Він твердив, що Америка за всі післявоєнні часи має тепер найбільше шансів осягнути тривкий мир. Пригадавши, що після останньої світової війни Америка воювала у Кореї і В'єтнамі за волю інших народів, Ніксон боронив свою доктрину, яка не виріквється активної участи Америки у формуванні долі країн та народів і не виріквється прийнятих Америкою договірних зобов'язань, але обмежує у цьому свою ролю, визначивши пріоритет — безпосередньо загорноніним чужим країнам і народам. Цікаво, що в тій частині своєї промови Ніксон назвав на ім'я тільки три держави: Японію, яка з розгромленої війною країни піднялась на висоти економічної потуги й повинна взяти активну ролю у забезпеченні миру в Азії, — Совєтський Союз, з яким ЗСА конферуватимуть про обмеження переговорів у зброєнні, і комуністичний Китай, з якими ЗСА так само хотіли б поправити свої взаємини. Ніксон слушно підкреслив, що від тривкого миру залежить призначування більших сум на внутрішні потреби країни.

У своєму зверненні Ніксон збалянсував такі загальні гасла, як „започаткування нової епохи", „відступ від анахронічної традиції", „нова епоха реформ" і т. п., — з визначенням черговости найбільш пекучих внутрішніх проблем. Він назвав між ними — боротьбу проти інфляції обмеженням державних видатків і збалянсуванням бюджету, — боротьбу проти злочинства, на яку подвоїв бюджетові суми, — боротьбу проти занечищення повітря, води й землі, яка вимагатиме протягом 10 років 20 більйонів дол. Ідеалізм Ніксона проявляється в бажанні забезпечити майбутньому поколінню життя не тільки у мирі, але й у кращому та здоровішому оточенні, з можливістю без страху за своє життя і здоров'я піти вночі з віддаленого місця до свого дому. Ідеалізм Ніксона проявляється в його вірі, що це не недосяжна мрія, а реальна можливість, до якої треба тільки пляново й рішуче змагати.

Ніксон має марку реаліста. Тому він згадав про виборчий рік, який підштовхує законодавців до видатків на популярні цілі, але з шкодою для збалянсовання бюджету. Компліментуючи Конгрес за його підтримку політики супроти В'єтнаму, Ніксон водночас критикував Конгрес за гальмування його законодатних плянів і за знехтування 13-ох законопроєктів, що їх Уряд зголосив у ділянці боротьби проти злочинства. І Ніксон підкреслив, що осягнення великих цілей у теперішньому і майбутньому часі можливе тільки в співпраці Конгресу і Президента на державницькій поза- і понадпартійній базі.

Це було перше звернення „Про Стан Унії" Ричарда Ніксона, і він використав його для пригадки, що в десятилітті, яке започатковує 1970 рік, відбудеться святкування 200-річчя народження Республіки. Ніксон хоче, щоб шість років, що ділять від того величного ювілею, були виповнені зусиллями, висліди яких підкреслять ще дужче ту велетенську різницю, що була між 3-мільйоновою, бідною новонародженою країною і сучасною наймогутнішою і найбагатшою у світі державою. Нема ні одного мешканця Америки, який не приєднується до цього бажання Президента.

В. Чапленко

СПОДІВАНИЙ ВІДГУК БЮРОКРАТІВ

(1)

У „Літературній Україні" з 4 листопада 1969 р. була надрукована стаття Б. Антоненка - Давидовича „Літера, за якою тужать", а в тій статті цей відомий письменник і борець за право української мови на вільний розвиток виступив з думкою, що треба, мовляв, відновити в українській абетці літеру „ґ". Стаття була надрукована як дискусійна. А через деякий час, 28 листопада, в тій же таки газеті надруковано й відгук на цей виступ не якогось там звичайного дискутанта, а самого заступника голови правописної комісії АН УССР В. Русанівського, — факт, що теж має свою знаменність. Стаття Б. Антоненка - Давидовича була передрукована в нашій пресі, у „Свободі" була вже інформаційна стаття Л. П. про цю справу, а проф. Я. Рудницький вислав у цій справі навіть меморандум до ЮНЕСКО, вважаючи її фактом мововбивства.

Зважаючи на те, що читачі „Свободи" вже знають зміст статті Б. Антоненка-Давидовича, я не буду розглядати її, скажу тільки, що його міркування слушні, а одна фактична помилка з історії літери „ґ" (що нібито її запровадив уперше П. Куліш, тим часом як її вживано на Україні ще в XVII ст.) та, либонь, коректурний недогляд у написанні „Ґюґо" (замість „Гюґо") ваги не мають. Слід також сказати, що питання про відновлення літери „ґ" він поставив обмежено — лише для українських загальновживаних слів, у яких цього звука не скасовано, а це призводить до труднощів у навчанні та до калічення вимови, ба навіть до незрозумілости висловлювання. Хибну вимову цього „нескасованого звука" я сам не раз чув з Київського радіо, а коли до Ню Йорку приїжджав В. Коротич і я запитав його, чому він, читаючи свої поезії, вимовляє слова „хуґа" як „хуга", а „ґрати" як „грати', то він прилюдно відповів, що просто не знає, де треба вимовляти цей звук. Вимову „грати' (замість „ґрати" я чув і з уст одного недавнього втікача з України.

Я хочу тут розглянути „наукову" аргументацію В. Русанівського, с к е р овану проти аргументації В. Антоненка - Давидовича, а разом з тим і проти думки всіх українців, що мислять незалежно від будь - яких сторонніх чинників. Уже самий наголовок його статті „За чим тужити?" свідчить про її заперечну скерованість. А в її змісті перекручено справжню історію й суть харківського правопису 1928 р., неправильно пояснено причину його скасування, заличковано псевдонауковою словесністю та цифрами болючість цього питання.

От, ставши в позу „справжнього ученого", запитує: „Чим пояснити наявність у статті грубих помилок щодо витлумачення історії літери „ґ", чому автор плутає звук із фонемою, графіку з орфографією, письмо національної мови з фонематичною (? — В. Ч.) транскрипцією і т. д.?"

Крім згаданої помилки з історії літери „ґ", що її Антоненко - Давидович, як нефахівець, справді допустився, нічого страшного в розумінні порушення науковости в його статті немає. Зрештою, справа ця така проста й зрозуміла з погляду практичного мововжитку, що вся ота наявна в риторичному запитанні В. Русанівського науковість у газетній статті просто непотрібна. Адже в одному місці Антоненко-Давидович навіть „переказав думку вченого трохи популярніше, щоб було зрозуміло широкому загалові, про ща, власне, мовиться".

Тенденційно ускладнюючи справу, В. Русанівський замовчав те, що Антоненко-Давидович висунув питання тільки про обмежене відновлення літери „ґ" (щоб не лякати „новою реформою"), і пише про правопис 1928 року в повному обсязі, де йде мова не тільки про „ґ", а й про інші „непотрібні", на думку його ворогів, „труднощі". Це йому, очевидячки, потрібне для того, щоб виправдати ту підставу, на якій А. Хвиля цей правопис „похапцем" (мовляв Антоненко - Давидович) скасував.

В. Русанівський пише, що він був „надмірно ускладнений правилами, які не відповідають живому українському мовленню". І в зв'язку з цим зазначає: „Кожен народ прагне до (? — В. Ч.) простоти й економности в побудові граматичної і правописної системи своєї мови". Та коли він покликається на те, що от, мовляв, і в Англії та у Франції ідуть розмови про потребу спростити свої правописи, то ці приклади промовляють тільки на ккористь думки Антоненка-Давидовича, бо ті розмови мають на меті адекватність передачі звуків сучасних англійської та французької мов, як цього хоче й Антоненко - Давидович.

Своє заперечення літери „ґ", написання „ля", „льо" Русанівський обґрунтозує на „східньослов'янській традиції", не згадуючи того, що українська традиція не зовсім була така, як московська, а як узяти вирішний для цієї традиції період, період національного відродження XIX й початку XX ст.ст., то українська традиція ще й відштовхувалась від накидуваної їй поліційними заходами російської традиції. Крім того, треба ж мати на увазі ще й західньоукраїнську традицію, для якої не тільки „ґ" в чужомовних словах, а й написання типу „фільольоґія" були живомовні, тим то цілком її ігнорувати теж не можна було.

З такого всеукраїнського погляду й виходили творці правопису 1928 р. Створення цього правопису було такою всеукраїнською історичною подією, якої в історії українського мовотворення не було ні до неї ні після неї. Як відомо, тоді була створена урядова правописна комісія на чолі з комісаром освіти, спочатку О. Шумським, а потім М. Скрипником, довший час виходив спеціяльний бюлетень, що в ньому обговорювано різні питання українського правопису, а в тому бюлетені писали українські мовознавці, зчителі, письменники й журналісти з усіх українських земель. Як завершальний етап була скликана в Харкові правописна конференція, і на неї прибули заступники від усіх українських земель, навіть із Закарпаття.

(Закінчення буде)

К. Крупський

„РОСІЯ: НАДІЇ ТА ПОБОЮВАННЯ"

(3)

Обговорюючи ситуацію на Близькому Сході, він критикує політику Англії в Єгипті, а Франції в Альжирі і ставить за взірець політику Москви, неприховано обстоюючи інтереси московської імперії. На його думку, найкраще, що сталося наслідком війни, це поділ Німеччини на дві держави, бо „принаймні третя частина Німеччини є вільною від нацистської отруї та від мрій про відплату". Автор каже, що росіяни не вірять ні західнім, ані східнім німцям.

Верт кважає, що Китай ніколи не зважиться напасти на Росію або на Америку. Доказом цього може бути і той факт, що Китай досі не виступив в обороні Північного В'єтнаму. Зате китайці були б щасливі бачити війну між Совєтським Союзом і Америкою, а Москва — знищення Америкою китайської атомової індустрії".

Верт пише, що сотні російських письменників і мільйони читачів не вдоволені станом літератури в Росії, хоч економічний розвиток по війні імпозантний. Мешканева проблема близька розв'язки. Медична ділянка — подивугідна. Росіяни справляють зраження найбільше начитаних і найбільш культурних людей у світі. В Росії немає расової проблеми. Очевидно, єнує кричуща потреба зміни в торговельній системі.

Якщо по п'ятдесятьох роках „будування соціялізму" з СССР відчувається „кричуща потреба" змінити розподіл вироблених продуктів, то це виразно свідчить про те, що про економічний добробут з Совєтському Союзі і мови не може бути, коли міряти добробут критеріями західнього світу.

Що з того, що Совєтський Союз уже майже наздогнав Америку в продукції сталі (у 1967 році 100 млн. тонн супроти 120 млн. тонн в ЗСА). Якби він навіть наздогнав і перегнав Америку, то напевно його громадянам не легко було б набувати виробів з тієї сталі.

Аналогічне явище в духовій сфері. Спілка Письменників СССР імпонує великим числом своїх членів, але не їхньою творчістю. Навіть деякі совєтські критики мусять признатись, що від 20-их років російська література не внесла щось помітне в скарбницю світової літератури. Про „осяги" совєтської літератури кружляє з СССР анекдот: „Тепер в Тулі є аж 23 письменники, а в 1910 році був тільки один. Він називався... Лев Толстой".

Верт пише, що немає творів совєтських письменників еквівалентних творам таких західніх письменників XX століття, як Андре Мальро, Франсуа Моріяк, Марсель Пруст, Кафка, Стейнбек, Гемінґвей, чи навіть відносно менших постатей, як Шервуд, Вірджінія Вулф або Евелін Вавґ.

Взагалі всяка проза, в якій автор дозволяє собі висловлювати незалежні думки, заборонена в Совєтському Союзі, а для сатириків, нащадків Гоголя і Салтикова - Щедріна, майже немає місця в совєтській літературі. Вони можуть писати лише про „американських імперіялістів" і малих совєтських бюрократів.

Провід Спілки Письменників СССР — слухняне знаряддя Комуністичної Партії в її контролі над літераторами. Ні один з них не може вирватися з-під контролі партії. А всіх, хто їй противиться, зустрічає доля, яка зустріла Синявського і Даніеля.

Верт пише, що провід Спілки Письменників уважав нагороду Нобеля Пастернакові провокацією Заходу з метою розбити єдність совєтських п и с ьменників. Дехто з охоронців режиму радив, як успішно зліквідувати розголос, викликаний публікацією на Заході повістей „Доктора Жіваґо" Пастернака і „Раковий корпус" Солженіцина: видавати такі публікації в Совєтському Союзі, але дуже малим накладом, щоб масовий читач не міг їх набути. Після виходу кожної такої публікації вдаряти з пресі по авторах і вбивати їх живцем.

Тут маємо клясичний приклад того, що робить Москва з українською літературою. Вона часом публікує щось тільки для української еміграції, і в Україні мало-хто знає про ті видання. Іншими словами, Москва штучно творить міт про розвиток української підсовєтської літератури.

Чи не обманюють себе ті українці, які захоплюються „ростом" української літератури під совєтами, бо правдивим мірилом того росту є те, що вклала підсовєтська Україна в світову літературу за 50 років її „розвитку". На книжковім ринку на Заході можна бачити книжки авторів різних країн світу, але годі побачити книжку автора підсовєтської України. Це дуже сумний, але правдивий факт.

З цього бачимо, що тим, що відображує дійсність не є те, що Москва пляново препарує для т. зв. „проґресистів", наших незрячих братів закордоном чи на експорт для української еміграції, а те, що урядові совєтські публікації „кажуть" про українську культуру. На

(Закінчення на стор. 4-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

АНТИҐІСТАМІНИ

Сама назва антиґістаміни означає, що це речовина, яка діє „проти чогось", бо вона „анти". Антиґістаміни справді є протидією певним явищам в організмі. Це — медикаменти, які появилися з ужитку яких 15 років тому, набувши в останньому десятилітті широкого застосування. Основне призначення їх — поборювати алерґічні захворювання.

Свого часу ми вже писали про алерґічні явища, тепер дещо коротко повторимо. Алерґія — це надто велика вразливість клітини людського організму до сторонніх речовин. Алерґічні явища постають внаслідок контактів людини з різними видами харчів, рослин, хемікалій тощо — особливо подразнюючого характеру. Внаслідок такого повторюваного подразнення організм людини починає надто гостро на ті речовини реаґувати.

При алерґічній реакції клітини, а зокрема деякі органи, наприклад, органи дихання, продукують специфічну речовину, яку звемо ґістаміном, що й є відповідальним за саму реакцію. Довший час не було відомо, як саме поборювати алерґічні явища, але недавно знайдено спосіб продукцію ґістаміну зменшувати або ж його невтралізувати. Такою речовиною став антиґістамін.

Винайдення антиґістаміну потягнуло за собою продукування похідних від нього препаратів, і з тим почалася доба т. зв. транквілюючих медикаментів для заспокоєння нервів. Але сам антиґістамін залишився в основному ліком проти алерґії.

Лікарі приписують різного роду препарати антиґістамінів не лише проти алерґічних реакцій типу бронхіяльної астми, сінної гарячки, шкірних висипок і т. п., але й при споріднених захворюваннях. До таких захворювань належать різного роду застуда, кашель тощо. Останніми роками є щораз більше доказів, що деякі явища при застуді мають суто алерґічний характер, зокрема нежить, спазматичний кашель. Ряд легших препаратів проти застуди, які відпускаються по аптеках без рецепти, також мають у собі різні форми антиґістамінів.

Як саме й коли вживати антиґістаміни — це вже справа лікаря і потреба пацієнта. Варто мати на увазі, що зимовою порою приписувані лікарем медикаменти можуть мати певні форми антиґістамінів, бо це — сезон застуд, інфлюенци, бронхітів та інших захворювань.

Згадуємо це, маючи на увазі дію антиґістамінів, бо вони, даючи допомогу в таких випадках, можуть також мати побічні впливи: викликати певного роду отяжіння, сонливість. Усі антиґістаміни мають седативний, себто заспокоюючий вплив. Тому деяких людей, більше до них вразливих, клонить на сон після заживання антиґістамінів. Такий вплив швидко проходить, але нерідко буває, що пацієнт перестає заживати ці препарати, побоюючись, що вони можуть йому пошкодити.

Засадничо: антиґістаміни в приписаних дозах можна заживати з повною безпекою. Вони не витворюють ніякого нахилу, як це буває при заживанні деяких ліків проти нервових розладів або безсоння.

Тут треба лише завважити, що люди, які сильно реаґують на ці ліки, з особливою обережністю мають користуватись ними, вибираючись в дорогу автом чи приступаючи до праці при машинах. Після приймання ліку проти застуди, кашлю і т. д. не виключене, що людина може відчути послаблення енерґії і певне притуплення орієнтації. Тому звичайні заходи обережности — не зайві. Але — повторюємо — ліки такого роду нічим не шкідливі, навпаки — часто необхідні.

НАША ПОШТА

ВП. К. Л., Балтімор. — Ваші завваги невірні. Справи, як пишете „широкого народного здоров'я," включають усе, навіть „маленькі недуги", а в тому числі й кір. Уже хтось свого часу кепкував в котрійсь газеті на тему кору в нашій колюмні, але ця хвороба залишається хворобою, і наша громада повинна про неї знати, бо й її діти на неї хворіють. Про важливість теперішньої акції проти триденного кору найкраще говорить статистика Уряду Охорони Здоров'я, яка подає про останню епідемію цього кору в 1964 році таке: біля 30 тисяч дітей були мертвонароджені, а біля 25 тисяч дітей народилось з поважними фізичними або умовими ушкодженнями, від матерів, які хворіли тим кором в часі вагітности.

Чи були серед них українські — не знаємо, але хотілося б, щоб дітей з такою недолею було якнайменше. Про „поважні справи здоров'я" писали і будемо писати, а Ви, покищо, заведіть своїх внучат до клініки для імунізації, і тим допоможете в охороні здоров'я нашої громади.

ВП. Ф. Г., Пассейк. — Дякуємо за листа. Про недуги нервового розладу будемо незабаром писати, бо про них питає чимало Читачів. Здоровимо Вас.

ВП. Є. Л., Гартфорд. — Не радимо самому заживати будь - яких ліків для „розрідження крови". Антикоаґулянти, що зменшують зціплення крови, мусять бути під докладною і частою контролею лікаря. Зверніть увагу Вашому лікареві на вразливість до деяких антибіотиків. Він напевно припише Вам інші, менше дразливі. Дякуємо за теплі слова.

Андрій Даріян Сольчаник

ШЛЯХАМИ ПОШТОВИХ МАРОК ЧЕРЕЗ УКРАЇНСЬКІ ТЕРИТОРІЇ

(2)

5. Сучевиця. Монастир у Сучевиці, пов. Радівці (1 л., 17 л., 3 л. + 50 б.), збудований родиною Могилів у 1582-86 рр.

Назву Чернівець знаходимо на 5-вартісній серії Румунії із серпня 1941 р., що появилась з нагоди зайняття цього міста ,як також на совєтській марці (1 р.) з 9 листопада 1949 р., що представляє мапу повітряних маршрутів Аерофлоту.

Церква у Воронці (пов. Кімполюнґ, наше Довгополе Волоське) прикрашує дві марки Румунії з 8 червня 1940 р. (5 л. + 1 л.) та з 27 червня 1967 р. (2.25 л.).

Монастир у Путні бачимо ще на Румунській марці (2 л.) з 10 жовтня 1966 р.

Подані тут усі місцевості Буковини ,що виступають на марках. Деякі з них розташовані на румунській етнографічній території.

Найбільшу групу становлять місцевості центрально-східніх земель.

1. Асканія Нова. Заповідник в Асканії Новій на Херсонщині заснував у 1883 р. н і м е ц ь к и й колоніст Е. Фальцфайн. Тварини із цього заповідника змальовані на 3-ох совєтських марках (4 к., 6 к., 10 кк.) з 16 жовтня 1968 р., які включають також і саму назву „Асканія Нова".

2. Бахмач. Картину бою чеського леґіону із військами центральних держав у 1918 р. під Бахмачем відтворено на марці Чехо-Словаччину (50 г.) з 1938 р. для відзначення 20-их роковин цієї події.

3. Білгород Дністровський (Аккерман). Аккерманський замок відмічено на таких марках Румунії: з 29 квітня 1928 р. (7.50 л., 10 л.) в 10-у річницю приєднання Басарабії до Румунії, з 11 жовтня 1941 р. (12 л. + 28 л.) для боротьби з большевизмом, та з 1 грудня 1941 р (6.50 л., 16 л. + 1 л.), присвячених зайняттю Басарабії.

Основні роботи біля замку в Білгороді Дністровському провів український майстер Федорко в 1438-54 роках.

4. Вінниця. Вид міста Вінниці появився на марці Совєтського Союзу (4 к.) з 25 вересня 1962 р., що вшанувала 600-ті роковини заснування цього міста. Вінницю зазначено включно із написом на совєтській марці (40 к.) з 18 жовтня 1949 р., де накреслено мапу европейської частини СССР.

5. Дніпрогес. Цю гідроелектрівню, якою часто хвалиться совєтська влада, декілька разів показано на поштових марках: травень 1931 р. (15 к.), жовтень 1932 р. (15 к.), листопад 1932 р. (10 к.), 23 грудня 1946 р. (30 к., 60 к.), 25 січня 1948 р. (50 к.), 20 лютого 1968 р. (4 к.) та 29 жовтня 1968 р. (3. к.).

Проєкт станції з р о б и в Іван Александров (1875-1936). В будівництві, яке почалось в 1927 р., брали участь і американські спеціялісти під проводом полк. Купера.

6. Запоріжжя. Металюрґійний завод „Запоріжсталь" у Запоріжжі начеркнено на совєтській марці (40 к.) з 20 жовтня 1958 р. Це одна з найбільших в Европі металюрґійних фабрик, будову якої розпочато в 1930 р.

Пам'ятник Ленінові в цьому місті, виконаний Михайлом Лисенком (нар. 1906 р.) та іншими, занотовано на совєтській марці (10 к.) з 26 грудня 1967 р. Назва міста Запоріжжя видніє на двох марках з мапами СССР (40 к. — 18 жовтня 1949 р.; 20 к. — 28 листопада 1951 р.).

7. Ізмаїл. Здобуттю фортеці цього міста, що лежить на лівому березі Килійської відноги Дунаю, Суворовим в 1790 р. присвячена совєтська серія з квітня 1941 р. Ізмаїльську пристань зустрічаємо на мадярській марці (2.50 ф.) з 1 червня 1967 р.

8. Канів. Пам'ятник Шевченкові на Чернечій горі біля Канева прикрашує совєтську марку (1 р.) з 10 травня 1954 р. Його виконав Матвєй Манізер (1891-1966) у 1939 р.

9. Каховка. Каховська гідроелектрівня, будову якої розпочато в 1950 р. під керівництвом Сергія Андріянова (нар. 1906 р.), являється на совєтській марці (20 к.) з 28 листопада 1951 року.

10. Київ. Столиця України заквітчує багато поштових марок. Будинок Центральної Ради (колишній будинок Педагогічного Музею, а тепер філія Центрального Музею В. Леніна), збудований Павлом Альошиним (1881-1961) у 1911 р., та гірка св. Володимира красується на двох марках України (60 гр. та 100 гр.) з кінця 1920 р. Пам'ятник князеві Володимирові на цій гірці проєктував Василь Демут-Малиновський (1779-1846), а саму постать князя виконав у бронзі барон Петро фон Кльодт (1807-1867) в 1853 р.

Софійський Собор та присягу чеського леґіону на Софійській площі (тепер площа Червоних Героїв) знаходимо на чехо-словацькому виданні (50 г.) з 13 серпня 1934 р. Пам'ятник гетьманові Богданові Хмельницькому (1595-1657), що стоїть на Софійській площі і був виконаний скульптором Михайлом Мікишиним (1836-1896) у 1879-88 рр., відтворено на 3-ох совєтських марках з 10 травня 1954 р. (60 к.), з 1963 р. (4 к.) та з 4 серпня 1967 р. (4. к.).

Пам'ятник Тарасові Шевченкові в парку ім Т. Шевченка навпроти університету, роботи М. Манізера з 1939 р. заповнює совєтські марки (4 к. — червоно-фіолетова, 4 к. — зелена) з кінця лютого 1964 р. Будинок оперового театру, збудованого в 1901 р. В. Шреттером, є на марці (40 к.) з 10 травня 1954 р. Будинок Київського університету, поставлений Вінкентієм Беретті (1781-1842) в 1837-42 рр., видніє на марці (40 к.) з 10 травня 1954 р. Будинок Академії Наук УССР (кол. Ольгинська гімназія), праця архітекта П. Альошина з 1914-27 рр. відтворено на марках з 10 травня 1954 р. (40 к.) та з 22 травня 1969 р. (4 к.) для відзначення 50-их роковин існування Академії.

Вид Хрещатика показано на випуску (40 к.) з 1958 р. Міст ім. Патона (1870-1953) через Дніпро являється на марці (4 к.) з 10 жовтня 1963 р. Станцію метро „Завод Большевик", оформлену архітектом Анатолієм Добровольським (нар. 1910 р.) та іншими в 1963 р., зустрічаємо на марці (6 к.) з 30 листопада 1965 р. Будинок Верховної Ради УССР, запроєктований архітектом Володимиром Заболотним (1898-1962) в 1936-39 рр., накреслено на марках з 10 травня 1954 р. (40 к.) та 4 серпня 1967 р. (4 к.).

Будинок Ради Міністрів УССР, споруджений архітектами Іваном Фоміним (1872-1936) та Павлом Абросимовим (1900-1961) в 1934-37 рр, появився на марці (30 к.) з 25 січня 1948 р. Пам'ятник Пушкінові, виконаний скульптором Олександром Ковальовим (нар. 1915 р.) в 1962 р., виступає на марці (4 к.) з 17 листопада 1963 р. Легкоатлетичним змаганням між ЗСА та СССР, що відбулися в 1965 р. у Києві, присвячена серія з 27 серпня 1965 р., на якій зазначено місце цієї міжнародної зустрічі.

Інші марки з видами Києва це пам'ятник Щорсові роботи Михайла Лисенка (28 серпня 1961 р. — 2 к.), сцена воєнних дій у Києві під час другої світової війни (грудень 1965 р. — 10 к.) та обеліск невідомому воякові в парку Вічної Слави (20 грудня 1967 р. — 10 к.). Крім цього сама назва Києва зазначена на двох марках із мапами Совєтського Союзу (18 жовтня 1949 р. та 9 листопада 1949 р.).

(Далі буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Степан Куропась

ЧИКАГІВСЬКА ХРОНІКА

20-річчя Т-ва „Леви" відзначила наша громада 20 грудня 1969 у домівці і власному домі Левів. Сотня людей на бенкеті, переважно членів і союзовців, бо спортовий клюб „Леви" має подвійне ім'я: УНСоюз „Леви" і 399-ий Відділ.

Тостмайстром бенкету був б. предсідник відділу д-р Ілля Мула. Він майстерно переплітав жарти з правдою про „Л е в і в". Імпрезу відкрив голова „Левів" і секр. відділу 399-го „Леви" Роман Припхан, який передав ведення д-рові Мулі, що говорив про працю 20-літнього ювілята і згадав заслужених для спорту людей і організацій. Голова спортової централі „Північ", інж. Левицький і Централі Америки й Канади вітав Ювілята від обох Централь. Промовляв інж. І. Клюфас від Іллиной Сакер Комішен. УНСоюз репрезентував інж. Степан Куропась, який зложив від Централі побажання і 150 дол.; додавши від себе 25 як почесний член клюбу.

Микола Олек передав „Левам" чек на 100 дол., за працю для успіху опери „Анна Ярославна". Був окремий привіт від д-ра Я. Падоха.

Миколаївський Вечір для старших влаштував Клюб Коновальця у власній домівці. Була це товариська зустріч на весело, центральною особою якої був Микола Олек, голова Окружного Комітету УНСоюзу. Заступник предс. 423 відділу УНС Микола Лаба асистував. На вечорі згадано двох найстарших союзовців Миколаїв — організатора УНСоюзу Миколу Ткачука (вік поважний) і Миколу Гуменюка, тестя касира УНСоюзу, якому 94 роки.

Свято - Миколаївський Вечір парохії св. Йосифа мав інший характер. Там 21-го грудня гостив св. Миколай і давав щедрі дарунки чемним дітям. До кожної дитини він мав тепле слово. Жаль було дивитися на тих маленьких хлопців, що не могли дочекатися поклику св. Миколая, думаючи, що про них св. Миколай забув. Та лиця їх роз'яснилися, як і їх покликав миротворець. Дитяча програма зі співами на сцені була під опікою учительки Марійки Чучула і дир. школи пані Білинської. Ролю св. Миколи гарно сповнив Мирон Наваринський. Голова Батьківського Комітету інж. Лев Боднар Мав вступне і кінцеве слово, а парох о. Шарий подякував св. Миколі і учителькам за організацію цього вечора.

Перші збори Окружного Комітету УНСоюзу цього року відбулися 11 січня в домівці 399-го Відділу „Леви". Головний секретар д-р Я. Падох і обласний орг. Б. Репета мали доповідь про минулий рік і початок нового року. Останні місяці 69-го року, а грудень зокрема, доказав, що Чикаґо може, як схоче, вернутися до попередньої слави першуна. В загальному Чикаґо тепер на 3-му місці перед Торонтом, де діє Канадійська Канцелярія і організатори В. Дідюк, Омельченко і пані Куца. Динаміка Торонта чарує всю Канаду.

Плян Конвенційного Року треба здійснити і перейти зі здобутками „ендавмент" на Конвенцію, — говорили прелеґенти.

В травні відбудеться союзовий турнамент круглів в Галидей Бовлінґ, і до Чикаґо приїде ввесь союзовий схід Америки з дружинами слави Ембріджу і Огайо. На тему круглів промовляли гол. контр. І. Іванчук, який очолює Лігу круглів, і секр. гол. радна Гелен Олек, що є секретарем. Касир Ліґи Іван Івасюк промовляв по англійськи і зразу започаткував кампанію оголошень

Зліва містопредсідник УНС п. Степан Куропась і направо п. Микола Олек, голова Окр. Комітету УНС передають голові „Левів" і секр. Відділу УНС 399 п. Романові Припханові чеки з приводу 20-річчя Т-ва „Леви".

на покриття коштів. По зборах, в яких взяло участь 35 делеґатів, була перекуска.

10 січня перед зборами д-р Я. Падох в товаристві предс. Округи М. Олека і гол. містопредсідника Степана Куропася відвідав Маланчин Вечір православної громади і „Самодопомоги", де на обох вечорах танцював, бо треба було оживити його по щоденних турботах в Головній Канцелярії. Не знаю, як це сталося, але я маю капелюх д-ра Падоха, куплений на Сейнт - Маркс Плейс, а він певно через помилку взяв мій, бо оба чорні, — такий тепер час, що чорне — гарне!

Два „Маланчині Вечори", у яких я взяв участь, а саме Православної Громади на Гарлем і Самодопомоги у Ферара Менор були дуже численні. До „бари" важко було дібратися, аранжери — інж. Д. Гричорчук зокрема доклали всіх зусиль, щоб „Маланка" вдалася. Вся еліта, православна і католицька обох календарів, змішалася. На обох імпрезах були і ті і ті заступлені. Нічого не бракувало, крім „Маланки" і традицій, нічної сцени, відходу Старого й приходу Нового Року. Не шануємо і не зберігаємо традиції з Рідного Краю.

Молодий союзовець Євген Дашко, народжений в Чикаго 1953 р., син новоприбулих має дуже гарні осяги в науці і спорті. Скінчив українську публічну школу св. Миколая за 6 літ і у 8-й клясі був „валедікторієном". Ходить до Лейн Тех. Скул, де заложив і зареєстрував клюб „Юкрейнієн Козак", є головним редактором „Ір Бук". В стейтовім контесті виграв перше місце і медалю, здобув „Меріт Сертифікат і Нешенел Меріт Семіфайнен". Виграв „Гарвард аворд" з літератури, дістав запрошення зі всіх найкращих університетів, як теж з Вест Пойнту, вступити до них на науку по скінченні середньої школи (гай скул). Такими дітьми гордяться не тільки батьки, але вся американська Україна, зокрема УНСоюз і його 423-й Відділ ім. Коновальця.

Колядники минулого сезону мали успіх на свята старого і нового календаря. Є їх щораз менше, і вони щораз старші, бо навіть одна молодеча організація не має охочих молодих і висилає 50-літніх колядників. Спортове Товариство „Леви" може бути добрим прикладом. Воно вислало з колядою молодих хлопців, які дійсно колядували. Український Золотий Хрест мав імпозантний склад колядників, які цього року без чоловіків - шоферів дали собі раду завдяки пані Ястрембській.

Братський Конґрес стейту Іллиной буде мати річні збори 12 - 13 березня в люксусовому клюбі „Фезант Рон" у Сейнт Чарлс. УНСоюз одинокий з наших братських союзів бере участь в нарадах конґресу. А шкода, бо братським організаціям грозить оподаткування і на останньо з'їзді стейтових комісарів асекурації, комісар стейту Ню Мексико поставив внесення, щоб братські організації оподаткувати, бо вони нічим не різняться від асекураційних компаній. Лише сильна постава братських організацій і т. зв. „лабі" — в і д с у н у л и справу, але вона знову вирине.

Остання декада, про яку так багато пишуть газети, була в життю Америки бурхлива, і будучність 70-тих років з огляду на непопулярну війну у В'єтнамі, інфляцію, протести - марші, заворушення студентів і різних чорних пантер не виглядає кращою. Але Уряд Америки діє і старається направити ситуацію. А як на українському фронті? Що було за останніх 10 літ, всі знаємо. Було добре, було зле, було розмаїто! А як буде в 70-их роках? Хто має дбати про покращання ситуації на полі церковному, політичному і допомоговому? Маємо не один, а кілька „урядів", але на їхніх зборах нема розмов на цю тему. Та є спори про мандати, представництва, кого більше, а котрих менше... СКВУ, УККА, КУК, ЗУАДК повинні припинити поправляти свої статути, і зачати їх здійснювати. Союзи, УНСоюз, зокрема, те роблять і будуть далі в 70-тих роках робити. Союзам теж можна дорікати, що не працюють для з'єднання всіх у один Союз. Але на цю тему йдуть розмови і на вершинах і в низах. Коли є розмови, то колись до об'єднання дійде. Для збереження української громади в Америці і Канаді 70-ті роки мають довести до одного Великого Союзу!

Перші ширші сходини Організації Українських Ґрадуантів

2-го листопада 1969 р. о годині восьмій вечора в Гарт Гавс при Торонтонсько м у Університеті відбулися перші ширші сходини відновленої Організації Університетських Ґрадуантів, Голова — проф. М. Держко, представив решту членів управи: І. Бардин (заступник голови), Г. Копач (секретарка), Р. Костюк (скарбник), Е. Бурштинський (науково - освітній референт), М. Варвишин (референт зв'язків). Члени управи здали звіти зі своєї діяльности та говорили про пляни на майбутнє. Крім доповідей, дебат та культурних імпрез організація під проводом освіт. реф. проф. Бурштинського і заст. голови плянує організувати орієнтаційні лекції та оглядини університету для середньошкільників з Торонта та округи. Мета — заохотити якнайбільше нашої середньошкільної молоді вступати на вищі студії.

Присутніх на сходинах було сто осіб, з того п'ятдесят уже вписаних у члени організації (ОУҐ).

Крім організаційних справ присутні вислухали доповіді декана прав Вінзорсько г о Університету, професора Володимира Тарнопольсько г о. Маґістер прав Р. Мельник представив доповідача, я к людину з багатьма заслугами та успіхами в канадійському і українському житті. Промовляв речево. Тема його доповіді — „Українські організації та канадійсь к е суспільство". Він підкреслив важливість ОУҐ, як групи, що об'єднує в групу людей з вищою освітою, професіоналістів. Професіоналісти та фінансисти — це дві найбільш впливові суспіль н і групи, зазначив проф. Тарнопольський, і українцям конечно ці групи змобілізувати для української справи в Канаді.

Звернувши увагу на те, що італійська меншина в Канаді внедовзі перевищить чисельно українську гру п у, проф. Тарнопольський підкреслив конечність співпраці української групи в рамцях всіх інших не-англо-французьких груп. Підвищення кількости професіональних і фінансових сил та співпраця з „третьою силою" уможливить українській спільноті в Канаді зміцнити свої політичні та культурні позиції.

Рівнож проф. Тарнопольський закликав всіх присутніх застановитися над деякими тактичними методами. Вперешу черґу він звертав увагу на побажане розмежування наших культурних і політичних аспірацій. Д е справи торкаються самозбереження, мусимо настоювати на збереження та вживання української мови та плекання української культури.

Скінчив проф. Тарнопольський доповідь тим, що підкреслив важливість та конечність дискусії над „усіма святая святих", бо тільки передискутованням справ, навіть болючих недоліків, зможемо ми, як спільнота, розв'язати деякі наші проблеми, і при цьому заанґажувати наше молоде покоління. Не дискутуючи і не відповідаючи на питання молодих, відпихаємо їх від нашої спільноти, а ми на це не можемо собі позволити.

Всі присутні дякували профес. Тарнопольському гучними та довгими оплесами. Вечір закінчив проф. Держко закликаючи всіх, що ще не вписалися в члени, щоб це зробили та щоб подали адреси своїх знайомих. Всі ті, що покінчили академічні студії, не конечно в Торонтонському Університеті, і бажали б вписатися в члени ОУҐ, просимо звертатися на адресу реф. зв'язків:

M. Wawryshyn, 3 Humbercrest Blvd., Toronto 9, Ont., Canada.

Д.Струк

Інж. Омелян Граб кандидує на члена Освітньої Ради в Картереті

Картерет, Н. Дж.— Інж. Омелян Граб, місцевий професіоналіст, рішив кандидувати на члена Освітньої Ради при нашій міській Управі. Українська Громада, байдуже яких релігійних чи політичних переконань, радо й однодушно привітала його бажання послужити нашій молоді.

Інж. Омелян Граб

Інж. О. Граб прибув до Картерету з Сиракюз, Н. Й., п'ять років тому й зараз включився в життя Української Громади. Найперше — стає членом української католицької парафії св. Марії. Дальше зголошує себе й свою родину з перехідним листом до місцевого Братства Запорожської Січі, відд. 342 УНС, стає членом Українського Громадського Клюбу, а потім, познайомившись з потребами громади, стає основоположником Ш к о л и Українознавства, яку провадить аж до нині. Так само, декілька років він займає становище заступника голови перт-амбойської Окружної Управи УНСоюзу.

Інж. О. Граб народився в Україні 45 років тому. Під час другої світової війни залишає свою рідну Батьківщину й мандрує в невідоме . . . , з тим, щоб з Божою допомогою відвідати її і свого старенького тата в 1969 році. Еміґраційна доля прихильно поставилася до молодого юнака Омеляна. Йому вдається здобути вищу освіту в Ґетінґенському Університеті, яку пізніше доповнює в Сиракузькому Університеті, здобуваючи ступінь механічного інженера. Тепер він працює головним конструктором при Квіл Кул Ейр-Кондішонінґ Ко. у Відбридж, Н. Дж.

Живе він разом зі своєю дружиною Марією, з якою одружився в Німеччині, та дочкою Іриною, при 120 Лінкольн Авеню. Панна Ірина закінчила вчительський коледж і записалася була до „Корпусу Миру", в якому провела два роки вчительської праці між Маляйською дітворою. Вся родина є членами УНСоюзу, а панна Ірина, після повороту додому, взяла для себе ще одну додаткову грамоту таки ж нашому Батькові - Союзові.

Інж. О. Граб висловив свою основну причину кандидування в кількох коротких фразах — Допомогти Картеретській молоді провадити якнайбільш можливо краще життя; дати їй можливість здобути якнайкращі знання; буде дбати про економічне й розумне використовува н н я фондів призначених для освіти.

Бажаємо нашому кандидатові інж. О. Грабові повного успіху. Віримо, що він, з його здібностями, відданістю й чесністю, переможе. Рівно ж висловлюємо сподівання, що наша українська громада підтримає свого земляка всеціло. Щасти, Боже!

М. М.

У МІСТІ ЛІЛЬ У ФРАНЦІЇ СПАЛИВ себе публічно 18-річний учень середньої школи Роберт Жеревен на знак протесту проти „воєн і людського безглуздя", зокрема — проти переслідування племени ібо в Ніґерії. Не вдалися зусилля врятувати його життя.

ЄГИПЕТ ВЗЯВ АКТИВНУ УЧАСТЬ за кулісами переговорів про продаж Францією Лібії 100 джетів. Високий єгипетський старшина, фахівець воєнного летунства, брав участь в тих переговорах, як ніби лібійський араб, член лібійської делеґації.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої МАМИ і БАБУСІ

Ольги з Мсцівуєвських-Левицьких Семків

вдові по о. Гарасимові, пароxові Ракова,
й у 50-ЛІТНЮ РІЧНИЦЮ ЖЕРТВЕННОЇ СМЕРТИ
Її улюбленого Сина

Любомира Михайла

абітурієнта Академічної Гімназії у Львові,
хоружний УГА
відправляться

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

в суботу, дня 31-го січня 1970 року

о год. 8-ій ранку

в Церквах св. ап. ПЕТРА й ПАВЛА, СПРІНҐ ВАЛІ, Н. Й.; св. НИКОЛАЯ в БРУКЛИНІ, Н. Й. і в ТОРОНТО, Канада.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

В 16-ту річницю смерти
мого Незабутнього Мужа
бл. п. АНДРІЯ ФАЛЕНДИШ
складаю 100.00 долярів
на Собор св. Софії у Римі.

КАТЕРИНА ХАМУЛА

З глибоким жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих,
що наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА, ТЕЩА і ШВАҐРОВА

бл. п.

АННА КАРДАШИНЕЦЬ з роду ФУЧКО

відійшла у Вічність на 72 році життя, наслідком трагічного випадку,
дня 22-го січня 1970 року.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 26-го січня 1970 року.

Горем прибиті:

доньки — МАРІЯ ГУТНИК з чоловіком
д-ром ЮЛІЄМ ГУТНИКОМ
внуки: ІГОР з родиною, БОГДАН і ОКСАНА та правнучка АНДРІЙКА
син — ІМРЕ КАРДАШИНЕЦЬ з дружиною ТАМАРОЮ
внуки — АНАТОЛІЙ ІГОР і ВІТЯ
брат — ЮРІЙ ФУЧКО з родиною
шваґер — ВАСИЛЬ КАРДАШИНЕЦЬ з родиною
Свати та дальша Рідня

„РОСІЯ: НАДІЇ ТА ПОБОЮВАННЯ"

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жаль, вони про неї зовсім нічого не кажуть.

Наприклад, у кожному числі журналів „Совєт Лайф" і „Спутнік", друкованих англійською мовою, вихваляється тільки російську культуру. В них вміщується прекрасні кольорові світлини зреставрованих давніх російських церков, ікон та іконостасів, а для українських старовинних пам'яток зовсім немає місця в цих журналах. Правда, в минулорічному жовтневому числі „Спутніка" є декілька світлин із статтею „Київська св. Софія", що показують її зовнішній вигляд, головний вівтар і декілька старовинних фресок. Все це разом виглядає дуже імпозантно. Однак, у цій статті сказано, що збудував Собор св. Софії „російський князь Ярослав", який багато зробив для „російської" культури.

Навіть наша преса з якоїсь незрозумілої стратегії часто промовчує ці сумні факти офіційного обмосковлювання України. Не раз ми ставимо собі за приклад підсовєтських жидів які, хоч малочисельні, втішаються далеко більшими правами, ніж багатомільйоновий український народ на його власній землі. Однак, незаперечним фактом залишається те, що жиди ніколи не стосують недоречного промовчування, а за кожну кривду підіймають крик на цілий світ.

Повертаючись до книжки Александра Верта „Росія у війні 1941 - 45", мусимо сказати, що він добре знає Україну і особисто бачив після війни її спустошення. Він розуміє ціль українського спротиву, але як російський шовініст, неправильно представив цей спротив. Чому? — Відповідь на це питання знаходимо в його останній книжці, яку спершу він хотів назвати „Росія в мирі". Напад Росії на „братню" Чехо-Словаччину перекреслив цей його замір, і він переназвав свою книжку на „Росія, надії та побоювання". Замість епілогу до цієї книжки він написав розділ п. н. „Чому вони зайняли Чехо-Словаччину".

Всі виясненння совєтського уряду, мовляв, ту окупацію треба було перевести, щоб відвернути загрозу відродження капіталізму, Верт уважає за викрут. Дійсною причиною совєтської інвазії він уважає лібералізацію чехо-словацького режиму. Час наглив, бо 9-го вересня мав розпочатися конґрес Чеської Комуністичної Партії, який напевно був би виніс ще ліберальніші постанови в ділянці літератури, радіо і преси, які зараз же перекинулися б до Совєтського Союзу.

Верт пише: „Одною з найбільших фобій російського уряду є страх перед інтелектуальним поліцентризмом, який, як запримітив я минулого року, заманіфестував себе в неросійських частинах Совєтського Союзу — Грузії, Вірменії, Україні".

Головна Управа „Самопоміч" відбула чергові наради

(Закінчення зі стор. 1-ої)

від себе 100.00 дол., разом до Югославії вислано 1,100.00 дол. Для потребуючих у Польщі наших людей — 500 дол., для Української Медично-Харитативної Служби в Німеччині — 3,000.00 дол. Постановлено звернутися із закликом до Відділів і членів та громадянства, щоб для потребуючих в Югославії українців переводили збірки і жертвували гроші й одяг в доброму стані. Вже від трьох тижнів відкрите збіркове конто в Кредитовій Кооперативі в Ню Йорку, на яке почали вплинати поважні суми на допомогу українцям в Югославії.

Мґр. Е. Лозинський, голова Видавничої Колеґії, і д-р В. Савчак, голова Редакційної Колеґії, поінформували про стан органу „Наш Світ" та про заходи підшукання редактора. Пороблено всі заходи, щоб орган був ще більше інтересним, відповідав свої завданням суспільно-економічного органу.

Після інформацій інж. Р. Раковського, господарчого референта про стан дому, затверджено на пост адміністратора дому мґра З. Корчинського. Цей пост довгі роки занимав бл. п. дир. Іван Шепарович.

Обговорено та устійнено реченець Делеґатського з'їзду Відділів ОУА „Самопоміч" на 11-12 квітня ц.р., і рішено вислати в тій справі обіжник до Відділів.

Основніше розглянено вагу і можливість заанґажування молоді, зокрема студентської, до співпраці, яка сама проявляє заінтересування діяльністю і завданням ОУА „Самопоміч", зокрема в допомоговій акції: посередництво між „Велфар" й іншими американськими організаціями та потребуючими, культурно-освітня праця, опіка над публічними бібліотеками та постачання їх виданнями в англійській мові про українські проблеми.

Обговорено можливості і потребу організування нових Відділів ОУА „Самопоміч" по всіх більших скупченням української спільноти. Рішено в цій справі вислати письма з інструкціями до намічених людей в поодиноких місцевостях.

Наради закінчено в годині 9:45 вечором.

Роковини 22 Січня відзначено у Філядельфії Святковою Академією...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кого Клюбу Т. Дармограй. З черги хор „Прометей" під диригентурою Михайла Длябоги відспівав три пісні і після того виступив з головною промовою ВПреосв. Митрополит УАПЦ архиєпископ Мстислав, колишній учасник визвольних змагань, представлений д-ром Б. Гнатюком. У своїй промові Владика підкреслив відрадний факт масової участи молоді в цьому святі Незалежности й Соборности. В дальшій програмі слідувала спільна рецитація членів молодечих організацій при музичному супроводі гуртка бандуристів Філії ОДУМ під проводом інж. Гурського. Вибрані вірші, зв'язані з роковинами 22 січня, рецитували пл-ка розв. Зоряна Луцька, ст. юнак Ігор Мірчук. Збірну деклямацію виконали члени Осередку СУМА ім. УПА й індивідуальні деклямації — Уляна Бачинська, Наталка Турченюк та учениця „Нашої Української Школи" при Осередку СУМА Люба Пришляк. Відбувся цей виступ молоді за ініціятивою кол. вояків Української Дивізії УНА і був підготований пл. сен. Володимиром Мельником. Після рецитацій виступав із двома піснями хор „Прометей" і на закінчення Академії, що її завершено відспіванням пісні „Не пора", мґр Олександер Луцький подякував від імені організаторів Академії Митрополитові Мстиславові за його промову і всім виконавцям за їхню участь у відзначенні великих роковин.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

СПОЖИВАЧІ СТАРАЮТЬСЯ САМОВІЛЬНО поборювати інфляцію, яка щораз збільшується, хоч Уряд старається монетарною і фіскальною політикою зменшити темп збільшення економікки. Господині, які живуть недалеко від мехіканського кордону, їздять автами через кордон та купують в Мехіко дешевші харчі. Інші господині заощаджують тим способом у своєму бюджеті, що скромніші харчі приготовляють для членів своїх родин. Інші відкладають купно тривких товарів, таких як авта, на пізніше, коли припиниться інфляція, і будуть дешевші товари. Та, покищо, споживачі є проти того, щоб Уряд контролював ціни та заробітки, спиняючи цим способом збільшення дорожнечі.

ЗСА І ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ВИРІШИЛИ окремо будувати новий танк, над яким спільно працювали фахівці обидвох держав. Головною причиною цього рішення була справа ощадности, яка дозволить заощадити ЗСА коло 200,000 долярів на будові цього танка, який має коштувати 500,000 до 600,000 долярів, коли має зачатися їх масова продукція коло 1975-го року. Теперішні танки американської армії М-60 коштують по 415,000 долярів. Про будову цього танка повідомив заступник секретаря оборони Дейвід Пекард, який додав, що буде продовжуватися інформація в справі будови цих танків між Вашинґтоном і Бонном. Обидва танки матимуть якнайбільше спільних частин, які можна б вимінювати на випадок війни в Европі.

СОВЄТСЬКИЙ КРУЖЛЯК „МОСКВА" ВИПЛИВ із Середземного моря почерез Ґбральтарську протоку на Атлантійський океан і скерувався в північно - західньому напрямку. „Москва" належить до наймодерніших совєтських воєнних кораблів, вивінована в ракети на середню віддаль та є матірним кораблем для ескадрилі ґелікоптерів.

ДО МОСКВИ ВЕРТАЄТЬСЯ в лютому ц. р. Василій Кузнєцов, совєтський віце - міністер закордонних справ, який був головою совєтської делеґації на переговорах з Комуністичним Китаєм у Пейпінґу. Його ніби відкликають до Москви з уваги на „невідкличні справи". Якщо він не вернеться до Пейпінґу й нікого на його місце не вишлють, то це буде доказ, що Пейпінґська конференція невдачна і Москва втратила велике зацікавлення нею. Москва буцім-то готова була зректися в користь Китаю коло 100 кв. миль своєї території в околиці ріки Уссурі в заміну за згоду китайських комуністів — не заторкувати ніяких дальших територіяльних претенсій. Китайці на це не погодились і вимагали, щоб Москва визнала за „несправедливі" договори царської Росії з Китаєм в минулому сторіччі.

БУДІВНИКИ ДОМІВ ПЛЯНУЮТЬ ПРОСИТИ президента Ніксона, щоб допоміг їм в теперішній кризі в будівельному промислі. Делеґати Крайового Товариства Будівників Домів, яке нараховує 51,000 членів, відбули свою Конвенцію в Гюстоні в Тексасі, на якій аж два члени кабінету президента Ніксона старалися оборонити політику Уряду, яка старається побороти інфляцію та в цій цілі утруднює кредити, збільшуючи відсотки від позичок, в тому також і від морґеджів. На Конвенції промовляли секретар мешканевих і міських справ Джордж Ромні та секретар праці Джордж П. Шулц. Представники будівників мають звернутися про допомогу до самого президента Ніксона.

В ІРАКУ РОЗСТРІЛЯЛИ і повісили 27 осіб, між ними одного емеритованого генерала і 10 інших старшин, за змову проти режиму. Розстріляні належали до правих партій, — в Іраку прийшов до влади в липні 1958 року лівий просовєтський уряд, який дотепер фактично підпорядкований „Революційній Командній Раді", що складається з 15-ох членів лівих екстремістів.

СОВЄТИ СУДИТИМУТЬ і можливо засудять на важкі кари двоє італійців і одного бельгійця, що їх арештовано за публічні демонстрації в користь в'язнених інтелектуалів. Італійська і бельгійська амбасади безуспішно намагалися сконтактуватись з арештованими. Московська „Правда" проголосила, що арештовані стануть перед судом.

Демократичні члени Конґресу предложать народові своє Звернення про Стан Унії

Вашингтон. — Члени Конґресу Демократичної Партії мають в неділю по полудні 8-го лютого передати через телевізійні стації Нешенел Бродкастінґ Компані і Колюмбія Бродкастінґ Систем своє власне Звернення про Стан Унії, в якому буде критика промови про Стан Унії, яку недавно виголосив президент Ніксон. Кілька членів демократів Конґресу мають раніше відбути інтервю з виборцями в різних стейтах, щоб довідатися, що нарід думає про Ніксонове Звернення до народу. Демократи в своєму Зверненні підкреслюватимуть, що їхня партія вже зробила в різних ділянках законодавства. Вони заявляють, що їхня партія — це „народна партія", яка дбає про добро найширших кол суспільства.

Українка виступила в Метрополітальній Опері

Ню Йорк (ар) — У рецензії на оперу Моцарта „Чарівна флейта" (Діє Фауберфлоте") виставлену „Метрополітен Опера Компані" у Ню Йорку, критик Реймонд Еріксон пише в „Ню Йорк Таймс" з 21-го січня про дебют у цій опері трьох молодих співачок, між якими була й меццосопрано Іванка Мигаль, „Українка, родом з Канади" — як подано з газеті — в ролі третього духа. У згаданій рецензії читаємо, що „...п. Мигаль, найнижчий голос у жіночому тріо, немала нагоди представитися як слід, але принаймеше вона була на одному рівні з добрими партнерами..."

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ЗІ СТЕЙТУ МЕЙН Едмунд Москі заявляє, що промова президента Ніксона про поліпшення життя американців під матеріяльним, здоровним оглядами та запевнення їм більшої безпеки, як тепер — заслуговує на признання. Та правдиву оцінку внутрішньої програми Ніксона можна буде дати аж тоді, коли почуємо, які суми Президент запропонує на здійснювання програми очищування повітря і води та відкривання нових парків і басейнів, де можна б відпочити під час дозвілля та купатися. Сенатор Москі — це можливий противник Ніксона у президентських виборах з 1972 р. В 1968 році він кандидував на пост віце - президента, а в найближчих виборах може бути кандидатом на президента.

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕЛЯГІЯ СОПКО, членка УНС 239 Відд. у Філядельфії, Па., померла 7 грудня 1969 р. на 72 р. ж. Полишила в смутку 3 доньки: Марію, Анну і Стефанію та 12 внуків. Похорон відбувся 13 грудня 1969 р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Ковальчук, секр.

ОЛЬГА БІҐАНСЬКА, членка УНС Відд. 281 Т-ва Т. Шевченка в Байон, Н. Дж., померла на 67 р. ж. Народ. в Глиняних, пов. Перемишляни, Україна. Стала членкою УНС в 1936 р. Полишила в смутку родину в Україні. Похорон відбувся 29 грудня 1969 р. на цвинтарі Меморіял Парк в Арлінґтоні, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Волошин, секр.

СТЕФАНІЯ ВОЛОШИН, членка УНС Відд. 259 С-ва Рожд. Пресв. Богородиці в Чикаґо, Ілл., померла 24-го жовтня 1969 р. на 48 р. ж. Покійна нар. в Чикаґо, Ілл., стала членкою УНС в 1939 р. Полишила в смутку сина Роберта і доньку Іванну. Похорон відбувся 29 жовтня 1969 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Парк Рідже, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!
Юлія Ґуґлік, секр.

У БРАЗИЛІЇ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО - МИСТЕЦЬКИЙ АЛЬМАНАХ

Сан Павло, Бразилія.— Українсько-Бразилійське Об'єднання, УБО, головне українське представництво у цій країні, заплянувало в 1970 році видати Літературно-Мистецький Альманах. В Альманасі будуть надруковані нові оригінальні твори: проза, поезія, драма, гумористики, спогади, твори для молоді і юнацтва, фоторепродукції з картин, світлин тощо, але виключно авторів, які живуть, або жили в Бразилії. Матеріяли будуть опубліковані українською мовою і якась менша частина — португальською.

ТАРЗАН, Ч. 6311. Тарзан скликає конференцію знахурів

Тільки чотири вожді прийняли запрошення від вождя Гани на конференцію великих вождів!

Вождь Дикий Кіт розказує мені про свого діда навахів з-поза великої води, який знав, як перешкодити знахурям, щоб не робили клопоту!

Ми уважно вислухаємо, Тарзане, що мудрого розкаже нам вождь Дикий Кіт!

Мужі „обія" перешкодили багатьом вождям прибути до нас!

У такому випадку, друже Гано, наш плян змінений! Вишли післанців, хай запросять сюди всіх племінних мужів-„обія" — на конференцію знахурів!

Чи я правильно почув, Тарзане? Тепер ти бажаєш собі мати збори мужів-„обія" — без їхніх вождів?!